

ČAROBNI KREVET - Ekopriča

Nekada davno u jednoj carevini, živio je jedan dobar i pošten, ali veoma siromašan mladić. Jednog dana uze on sjekiru i pođe u šumu da odsiječe drvo, sebi za potpalu. Dođe do jednog stabla i zapita ga: "Mogu li te posjeći?"

Stablo mu odgovori: "Molim te, nemoj me dirati! Ja ti čuvam zemlju da ne klizi, pa će tvoja kućica biti sigurna. Skupljam ti kišnicu i pod mojim korijenjem ćeš naći vodice da te osvježi. Pod mojom krošnjom se možeš odmarati, opijajući se čistim zrakom i uživajući u cvrkutu malih ptica iz gnijezda, što se ljuljuška na mojoj grani. Ja sam dom mnogim bićima."

Mladić se sažali i ode do drugog drveta, ali mu i drugo odgovori isto. Išao je on tako kroz šumu, čas priđe jednom drvetu, čas drugom, ali je svako molilo da ga ne dira. Poče već da se spušta noć, a on nije našao drvo koje bi mogao posjeći. Najzad priđe jednom starom stablu i zapita: "Mogu li te posjeći?"

Drvo mu odgovori: "Dobro srce imaš mladiću i tvoja dobrota će biti nagrađena. Posijeci me i od mene napravi krevet koji ćeš odnijeti caru kao poklon. Reci mu da prvu noć ne zaspi, već da sluša i promatra šta će se dogoditi."

Mladić posiječe drvo i od njega napravi divan krevet kakav svijet još nije vidio. U dvorcu ga odvedoše u odaje gdje je car sjedio i razgovarao sa svojom prelijepom kćerkom. Car se obradova poklonu i ponudi mu novac, a mladić, iako je veoma siromašan, ništa ne htjede uzeti, ali ga posavjetova da prvu noć mora ostati budan i promatrati šta će se dogoditi.

Te noći, leže car i odluči da ostane budan. Kad otkuca ponoć, ču on kako jedna od četiri noge čarobnog kreveta govori ostalim: "Slušajte vas tri! Znete li da se zmija uvukla u carevu papuču? Ako car sutra ujutru strese papuču, prije nego što je obuče, zmija će ispasti."

Tad progovori druga: "U dolini se nalazi stari zamak. On je skoro razrušen i ako car sutra uđe u njega, zidine će ga zatrpiti zajedno s njegovom stražom."

A car je ležao i sve slušao. Planirao je sutra obići taj skoro zaboravljeni zamak, jer odavno nije bio u njemu.

Treća noga reče: "Odati ću vam jednu slatku tajnu. Careva kćer se zaljubila u mladića što donese ovaj krevet, a i on je nju zavolio."

Slušao je car i smješкао se. I njemu se svidio skromni mladić.

Tada četvrta noga poviče: "Upravo su lopovi ukrali carevu kćer i opljačkali dvor i svo carevo blago!"

Kad to ču, car skoči s kreveta. Istrese papuču, a iz nje ispade zmija. Tu se on uvjeri da je prva noga govorila istinu. Sakupi stražu i potjera lopove koji nisu uspjeli daleko odmaći. Lopovi se uplašiše i pobjegoše, a car vrati svoju kćer i svoje blago. Uvjeri se da je i četvrta noga govorila istinu. Ujutru, car posla zidare da sruše stari zamak. Oni nisu oklijevali, jer su se zidovi svakog trenutka mogli urušiti. Uvjeri se da je i druga noga govorila istinu.

Zatim car posla po mladića i reče mu: "Da ne biješe tvog čarobnog kreveta, mene sada ne bi bilo. Zmija bi me ujela, stari dvor se mogao srušiti na mene, a kćer bi mi sad bila oteta i moje bogatstvo bi nestalo. Uzmi ono što ti srce želi. Ako hoćeš blago, dođi sutra sa troja kola i do vrha ih napuni."

Na to će mu mladić: "Kad mogu birati i uzeti ono za čim mi srce žudi, želio bih da mi prelijepa princeza postane žena."

Car pogleda kćerku i primjeti njene rumene obraze i stidljivi osmjeh i bi mu jasno da je i treća noga govorila istinu.

Pripremi se raskošna svadba i u zemlji zavlada velika radost, jer će mladić zbog svoje dobrote, biti pošten vladar.

A mladić... shvatio je da u šumi ne treba, redom, sjeći svako drvo.

(Vanja Rizvić)